Θάλασσα πλατιά -Α.Βουγιουκλάκη-Μ.Χατζιδάκις-Μανταλένα

Το **1ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης** διοργανώθηκε στις **20-26 Σεπτεμβρίου 1960** στον κινηματογράφο *Ολύμπιον*. Αν και ελάχιστος ο αριθμός των νέων παραγωγών *Μια του κλέφτη* του Δημήτρη Ιωαννόπουλου, *Το ποτάμι* του Νίκου Κούνδουρου, *Έγκλημα στα παρασκήνια* του Ντίνου Κατσουρίδη και *Μανταλένα* του Ντίνου Δημόπουλου, το γεγονός δεν εμπόδισε να διεξαχθεί το Φεστιβάλ ή καλύτερα η "γενική δοκιμή", όπως χαρακτηρίστηκε, ενός μελλοντικού θεσμού, με επισημότητα και την παρουσία όλης της καλλιτεχνικής αφρόκρεμας της εποχής. Αδιαμφισβήτητη πρωταγωνίστρια η ανατέλλουσα σταρ, ήδη δημοφιλής, Αλίκη Βουγιουκλάκη που απέσπασε και το βραβείο Α' γυναικείου ρόλου για τη Μανταλένα**.**

Κριτική επιτροπή

Γ. Γεωργιάδης Πρόεδρος
Στράτης Μυριβήλης
Κατίνα Παξινού
Πέτρος Χάρης
Ελένη Βλάχου
Λένα Σαββίδη
Αχιλλέας Μαμάκης
Μάριος Πλωρίτης
Γιάννης Μόραλης

Βραβευμένες ταινίες μεγάλου μήκους

Μανταλένα: 3 βραβεία (σεναρίου, α’ γυναικείου ρόλου και β’ ανδρικού ρόλου)
Έγκλημα στα παρασκήνια: 2 βραβεία (φωτογραφίας και β’ γυναικείου ρόλου)
Το ποτάμι: 2 βραβεία (σκηνοθεσίας και μουσικής)
Ο Δράκος: 1 βραβείο (καλύτερης ταινίας ρετροσπεκτίβας)
Μια του κλέφτη: 1 βραβείο (α’ ανδρικού ρόλου)
Στέλλα: 1 βραβείο (καλύτερης ταινίας ρετροσπεκτίβας)
Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο: 1 βραβείο (καλύτερης ταινίας ρετροσπεκτίβας)

Βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους

Διεθνής έκθεση Θεσσαλονίκης: 1 βραβείο (τιμητική μνεία)
Μακεδονικός γάμος: 1 βραβείο (καλύτερης ταινίας μικρού μήκους)

Πηγή:https://el.wikipedia.org [1]

Ας επκντρωθούμε τώρα σε μια πανέμορφη κυρία.

Η **Σοφία Λόρεν** (*Sophia Loren*, 20 Σεπτεμβρίου 1934) είναι Ιταλίδα ηθοποιός βραβευμένη με Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου για την ταινία του Βιττόριο ντε Σίκα *Η Ατιμασμένη (La Ciociara, 1960)*. Θεωρείται από πολλούς η πιο δημοφιλής Ιταλίδα ηθοποιός της γενιάς της και είναι επίσης διάσημη ως ένα παγκόσμιο σύμβολο του σεξ.

Σε ηλικία 14 ετών η Λόρεν συμμετείχε στο διαγωνισμό ομορφιάς Μις Ιταλία και παρότι δεν κέρδισε, αναδείχθηκε σε μία από τις πρώτες. Αργότερα ξεκίνησε μαθήματα υποκριτικής και επιλέχθηκε ως κομπάρσα στην ταινία Κβο Βάντις, αφετηρία στην κινηματογραφική της καριέρα. Τελικά άλλαξε το όνομά της σε Σοφία Λόρεν.

Η Λόρεν απέκτησε παγκόσμια φήμη χάρη σε ένα συμβόλαιο για πέντε ταινίες με την Paramount Pictures. Ανάμεσα στις ταινίες της εκείνης της εποχής είναι: *Πόθοι κάτω από τις λεύκες* (Desire Under the Elms) μαζί με τον Άντονι Πέρκινς, βασισμένο στο ομότιλο έργο του Ευγένιου Ο'Νηλ, το *Σπίτι πάνω σε βάρκα* (Houseboat) μια ρομαντική κομεντί όπου συμπρωταγωνιστούσε με τον Κάρι Γκραντ και τη *Διαβολογυναίκα* (Heller in Pink Tights) του Τζορτζ Κιούκορ στην οποία εμφανίστηκε για πρώτη φορά με ξανθά μαλλιά (φορώντας μια περούκα). Η Λόρεν επέδειξε αξιόλογες υποκριτικές ικανότητες και κέρδισε το σεβασμό ως δραματική αλλά και ως κωμική ηθοποιός, ιδιαίτερα σε ιταλικά έργα όπου μπορούσε να εκφραστεί πιο ελεύθερα παρόλο που γνώριζε πάρα πολύ καλά αγγλικά.

Το 1960, η ερμηνεία της Λόρεν στην ταινία του Βιττόριο ντε Σίκα *Η Ατιμασμένη* (La Ciociara) της έφερε πολλά βραβεία συμπεριλαμβανομένων κι αυτών στα κινηματογραφικά φεστιβάλ των Καννών, της Βενετίας και του Βερολίνου. Η ερμηνεία της βραβεύτηκε, επίσης, με το Βραβείο Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου, το πρώτο σημαντικό Όσκαρ που δόθηκε σε μη-αγγλόφωνη ερμηνεία. Αρχικά, η θλιβερή, έντονη ιστορία μιας μητέρας και μιας κόρης που επιβιώνουν σε μια διαλυμένη από τον πόλεμο Ιταλία με την Άννα Μανιάνι στο ρόλο της μητέρας της Σοφία. Οι διαπραγματεύσεις, όμως, πιθανόν εξαιτίας της αμοιβής της, κατέρρευσαν και το σενάριο ξαναγράφτηκε για να υποδυθεί η Λόρεν τη μητέρα και η Ελεονόρα Μπράουν την κόρη.

Παρά την τυπική απεικόνιση κάθε όμορφης ηθοποιού ως «άδειας» και ανόητης, η Λόρεν ήταν γνωστή για την ευστροφία της και την έντονη διορατικότητά της. Μια από τις πιο παροιμιώδεις φράσεις της είναι το χαριτολόγημά της σχετικά με την περίφημη καμπυλωτή σιλουέτα της: "Ό,τι βλέπετε, το χρωστάω στις μακαρονάδες."

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1509#comment-0

Σύνδεσμοι
[1] https://el.wikipedia.org